

Distriktets årsmöte

Söndagen den tredje jan. höll mellersta Länkdistriktet sitt årsmöte på Norrlands nation i Uppsala. Som väntat rådde det stora lungnet över församlingen. Tolv av distriktets Sällskaps hade hörsammat kallelsen och representerade med 29 st. ombud.

1962 blev ett lyckligt år för vårt distrikt. Inte bara det att Sala pojkar kom tillbaka efter ett års frånvaro, utan att därtill kom ^{att} Gävle Och Ludvika Länkarna änt ligen sökt vår gemenskap.

Sedan Henriksson traditionellt utsetts till att leda års mötets förhandlingar och Peder Lundemo, från Söder valts till sekreterare med Almqrants Söder, och Blank Västerort som justeringsmän gick det raskt undan ett tag. Årsberättelsen, kassarapporten och revisorerernas berättelse gick nära nog på nolltid varefter frågan om ansvarsfrihet var avgjord i röda rappet.

Och valen berörde heller inga svårigheter. Till ordf. återvaldes Arne Klang Uppsala med akklamation och likaledes blev undertecknad återvald till sekreterare också med akklamation. Båda på två år. Sedan blev Tor Ström återvald som vice ordf. Och slutligen nyvaldes Bengt Sjöström, Gävle som vice sekrt. Återvaldas även revisorerne Henriksson och Engström båda Västerås. Kassören Kihlberg hade ett år kvar på sin post.

Att årsmötet detta till trots drog ut ~~xtill~~ långt fram på eftermiddagen berodde till stor del på några till synes ganska oskyldiga motioner. Bland annat hade Enköping föreslagit att distriktet skulle åtaga sig tryckning och försäljning av en gemensam medlemsbok. I denna skulle enligt förslaget även ingå de sju punkterna och stadgar.

Och naturligtvis var det detta sista som blev brännbart. Ja kanske även det förhållande att åtgärden om den beslutades skulle få en smak av det s.k. R O-s förlagsrörelse. Men det blev i alla fall stadgarna som orsakade en lång diskussion. Där så gott som samtliga talare uttryckte sin ovilja mot stadgetvång i största allmänhet. Denna diskussion visade klart att det inte föreligger någon större fara att sällskapen skall falla för någon organisations frestelse utöver det som är det rent nödvändiga. Den fria linjens

Protokollet i Länkdistriktet

ide om full frihet att tolka de normalstadgar som finns i enlighet med de behov som anses föreligga i vart enskilt fall, vilar på fast grund. Liksom tanken att stadgarna bara används i nödfall. Eller när hjärnan klickar så att man inte kan finna något bättre.

Eftersom många av de större sällskapen redan har tryckt ett stort antal medlemsböcker av i stort sett liknande typ och då det inte möter något hinder att få köpa av dessa för de mindre sällskapen, föll motionen.

Helge Johansson talade för en motion från Västerort varin man föreslog att krafttag skulle tagas för att genom T V få Länkrörelsens budskap spritt ända in i hemmen. Årsmötet beslöt i anledning av denna motion att ge den kommitté som jobbat för filmen Paradiset i uppdrag att kontakta T V. Kommittén kompletterades med Helge Johansson och Almkvants Stockholm-Söder.

Vidare uppmanades sällskapen att vid korrespondens med andra sällskap se till att rätt adressering görs. Detta gäller särskilt vid korrespondens med sällskap som har postfack eller Box. Detta påpekades i en motion från Uppsala liksom man från samma håll motionsvägen påpekade nödvändigheten av enhetlighet vid sjungandet av vår paradmarsch. Sista strofen i varje vers skall tagas i repris vilket det ofta syndas emot. Det händer att en del börjar på andra versen medan andra sjunger repriserna. Det låter inte bra. Gösta Borg från Gävle tolka de sju punkterna vilka han gick igenom ^{såväl} ~~precis~~ grundligt som metodiskt.

Rapporterna från sällskapen andades den största förtröstan och framtidsstro. Det har liksom kommit lite ytterligare fläkt över sällskapen i Sveriges Mellersta Länkdistrikt. Man tror detta beror på glädjen över att skarorna har växt ut under året. Bergström från Hallstahammar är nu för tiden alltid nöjd med sitt sällskap. Hoppas den dag kommer då den gode Jonne blir en aning nöjdare med myndigheterna där hemmavid också. Att begära att han skall bli helt nöjd med dem gubbarna vore inte snällt mot hedersmannen John.

Som plats för distriktets vår träff utsågs Ludvika. Om tiden för denna träff återkommer vi i senare nummer.

Efter årsmötet hölls en liten sammankomst med de sällskap (11 stycken) vilka tecknad garanti för Länkkontakt. Enköpning hade begärt få slippa distribueringen vilket bevil-

Vår tidning har nu

uppnått den stadgade åldern av ett och ett halvt år på det tredje. Första numret kom ut i juni 1961 och var det alltså ett och ett halvt år sedan vid årsskiftet. Och så är det tredje årgången vilket heller ej går att förneka. Den går alltså på tredje året utan att ha fyllit två vilket är ett bevis på att den är ett ^{harn av sin tid} ~~korrigering~~ ity att det har bråttom. Och i många avseenden före sin tid.

Bland annat så är vi den första Länktidning som inte fallit för frestelsen att låta andra betala betala för sig genom s.k. annonser o.d. Den är helt och hållet ett verk av länkar och skriven för länkar vilka också har betalt den till sista öret.

Den har också givit svar på frågan om det går att driva en tidning utan att behöva vädja till utomståendes välvilja. Ty den har till råga på allt, trots detta, givit ett överskott på c-a 460 kr. Den så villigt inbetalade garantin har alltså ej behövts röras. De pengarna ligger i ^{ord-} ~~ord-~~ bat kassaskrin så att säga.

Men så är det här i livet. Om man bara ~~håller~~ ^{håller} munnen efter matsäcken och lyder Kajsa Vargs ord :mantager vad man haver, och inte fodrar större tuggor än man orkar svälja så går det bra. Det bästa sättet att få en god ekonomi är att begränsa utgifterna . Tidningen är liten och onetydlig till formatet men medlemmarna gillar den efter vad de säger.

Så nu alla ni bussiga Kamrater i Mellersta Länkdistriktet, nu har ni visat att det går att begränsa Länkarnas beroende av utomstående genom att visa lite offervilja för en sak som ni tycker är värt detta. Vi redaktionen tackar Eder alla och hoppas på fortsättning i samma anda.

Får vi nu också förtroendet att med hjälp av de slantar som blivit över, söka göra vår tidning ännu bättre eller om Ni så vill, billigare, så kommer detta att ske. Redaktionen är absolut överens om att vinsten oreserverat skall gå till tidningen och därmed tillbaka till dem som skapat den, medlemmarna.

Vi vet att den på grund av sitt lilla format kan vara svårsåld. Men är också övertygade om att det inte är omöjligt att sälja några ex då och då. Försök får ni se. Då kan den också göra sin stämma hörd för den sak som den

liga, alkoholister kan hitta vägen till Länkgemenskapen.

~~Exempelvis och vararglänbiver~~

Så kan vi nu allesammans känna skapandets glädje och det är en känsla av stort värde för oss människobarn. Den känsla av tillfredställelse som ett väl utfört värv ger blir en god hjälp på vägen till inre harmoni och andligt välbefinnande.

Värdefulla saker för alkoholister som i de flesta fall inte tidigare fått erfara så värst mycket av sådant. I övrigt är det bara att konstatera att Alkohol debatten pågår för fullt i enlighet med gammal känd ritual. Den ena förståsigpåaren efter den andra reser sig och ger sin av övertygelse och ofta högst inbillad sakkunskap tillkänna. Gammal känd skåpmat och ingenting nytt. Restriktioner av olika slag så ut prishöjningar. Dåligt med fantasin bland patentnykteristerna.

Jag kom att tänka på en mycket ungdomlig präst som just fått sin första församling. Han märkte efter en tid att en av den tidigare så trofasta församlingen uteblivit från gudstjänsten flera söndagar i rad. Han beslöt fråga henne vad detta berodde på.

Hon tittade medlidligt på honom och sa medan hon skakade på huvudet.

"Unge man, Ni är inte gammal nog för att ha syndat nog för att ~~ångras~~ ångra er nog för att kunna predika om det".

Och det kanske man behöver ha gjort för att ha något att lära andra.

Red.